

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 4

33 Ucenicii au început să-și zică deci unii altora : „Nu cumva I-a adus cineva să mănânce ?” 34 Isus le-a zis :

„Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui. 35 Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș ?

Iată, Eu vă spun : ridicați-vă ochii și priviți holdele care sunt albe acum, gata pentru seceriș.

36 Cine seceră primește o plată și strânge rod pentru viața veșnică ; pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în același timp.

37 Căci, în această privință, este adevărată zicerea : „Unul seamănă, iar altul seceră.”

38 Eu v-am trimis să secerăți acolo unde nu voi v-ați ostenit ; alții s-au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor.”

39 Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea : „Mi-a spus tot ce am făcut.”

40 Când au venit samaritenii la El, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile.

41 Mult mai mulți au crezut în El din pricina cuvintelor Lui.

42 Și ziceau femeii : „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine și știm că Acesta este în adevăr Hristosul, Mântuitorul lumii.”

Vindecarea fiului unui slujbaș împărătesc

43 După aceste două zile, Isus a plecat de acolo, ca să Se ducă în Galileea.

44 Căci El însuși spusese că un proroc nu este prețuit în patria sa.

45 Când a ajuns în Galileea, a fost primit bine de galileenii, care văzuseră tot ce făcuse la Ierusalim în timpul praznicului ; căci fuseseră și ei la praznic.

46 Isus S-a întors deci în Cana din Galileea, unde prefăcuse apa în vin.

În Capernaum era un slujbaș împărătesc al cărui fiu era bolnav.

47 Slujbașul acesta a aflat că Isus venise din Iudeea în Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să vină și să tămăduiască pe fiul lui care era pe moarte. 48 Isus i-a zis : „Dacă nu veдеți semne și minuni, cu niciun chip nu credeți !”

49 Slujbașul împărătesc I-a zis : „Doamne, vino până nu moare micuțul meu.”

50 „Du-te”, i-a zis Isus, „fiul tău trăiește.” Și omul acela a crezut cuvintele pe care i le spusese Isus și a pornit la drum.

51 Pe când se cobora el, l-au întâmpinat robii lui și i-au adus vestea că fiul lui trăiește.

52 El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Și ei i-au zis : „Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile.” 53 Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus : „Fiul tău trăiește.” Și a crezut el și toată casa lui.

54 Acesta este iarăși al doilea semn făcut de Isus după ce S-a întors din Iudeea în Galileea.

(Continuarea în numărul viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 190 / D. 22 Octombrie 2017

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Iritat de-un animal
- Caracterul rugăciunii
- Într-un hal de nedescris
- Vanitos până la ingrățitudine
- Influența negativă a fumăturii
- Proverbe despre datorie
- Să citim Biblia împreună

DE MEMORAT / JOI 26 OCTOMBRIE 2017

„Gustați și vedeți ce bun este Domnul ! Ferice de omul care se încrede în El !”

PSALMUL 34 : 8

Editorial. Nu vă îngrijorați gândindu-vă (I)

Într-o dimineață, un tânăr artist intră într-o cafenea, fiind foarte entuziasmat că a fost angajat să picteze portretul unui om cu bani, care avea o firmă de construcții.

În timp ce își savura cafeaua bucuros, văzu un ziar lăsat pe masa vecină în care era tipărit cu litere mari următorul titlu : VIN VREMURI GRELE. Începu să se gândească tot mai mult la aceste cuvinte.

Patronul cafenelei trecu să-l salute și văzându-l îngrijorat, îl întrebă dacă s-a întâmplat ceva. Acesta i-a răspuns trist că trebuie să plece, căci „vin vremuri grele”, așa că trebuie să muncească la lucrarea lui.

Patronul începu să se macine că poate chiar „vin vremuri grele”. Devenea din ce în ce mai îngrijorat pe măsură ce se gândea la vorbele tânărului. Își sună apoi soția rugând-o să nu se supere dar că trebuie să-și anuleze comanda pentru rochia cea nouă, deoarece este cam scumpă și s-au anunțat „vremuri grele”.

Aceasta sună la magazinul unde își comandase rochia și o rugă pe patroană să-i anuleze comanda. Își ceru scuze dar ... „Vin vremuri grele și trebuie să fac economii”.

Patroana n-a avut încotro și a anulat comanda, dar își aminti că a auzit ea la știri cândva că : „Vin vremuri grele”. Așa că a sunat imediat la firma de construcții pe care o angajase pentru executarea unei lucrări de extindere a magazinului.

L-a anunțat pe constructor că va renunța pentru moment la lucrare, deoarece „vin vremuri grele” și nu își mai poate asuma un asemenea risc în acest moment.

Constructorul s-a întristat la auzul acestei vești, motiv pentru care s-a grăbit să-l sune pe tânărul artist spunându-i că dorește anularea comenzii pentru portret, întrucât „vin vremuri grele” și acesta nu este un moment potrivit să cheltuiască banii pe lucrări artistice.

Copleșit de supărare, tânărul artist a acceptat cu resemnare vestea, că doar s-a întâmplat așa cum a anticipat. Simțindu-se trist, porni înspre cafeneaua favorită.

În timp ce stătea din nou așezat la masa lui, zări ziarul pe care scria : „Vin vremuri grele”. De data asta s-a ridicat și a luat ziarul pentru a-l cerceta mai bine. Data ziarului era din urmă cu cinci ani. Cineva despachetase farfuria pentru restaurant ...

Nu știm dacă întâmplarea de mai sus este adevărată, dar putem învăța câteva adevăruri. **1. Îngrijorarea îmi poate face mult rău**, chiar dacă rămâne doar în mintea mea ! În urmă cu mii de ani, un om analizându-și viața, a făcut o observație foarte interesantă. Iov a spus : „*Suspinele îmi sunt hrana de toate zilele, și jalea mi se varsă ca apa. De ce mă tem, aceea mi se întâmplă ; de ce mi-e frică, de aceea am parte ! N-am nici liniște, nici pace, nici odihnă, și necazul dă peste mine*”. (Iov 3 : 24 – 26)

Să ne reamintim un aspect din viața lui. „*Fiii săi se duceau unii la alții și dădeau, rând pe rând, câte un ospăț. Și poșteau și pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea împreună cu ei. Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe fiii săi : se scula dis-de-dimineată și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot.*”

Căci zicea Iov : „*Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor.*” Așa avea Iov obicei să facă”. (Iov 1 : 4 – 5) „*Poate că*” arată spre o posibilitate, dar nu este o certitudine. El avea o frică în inima lui. Se îngrijora de faptul că în familia lui s-ar putea întâmpla ceva rău, dacă un membru al familiei ÎL supără pe Dumnezeu.

Pentru o viață liniștită, este foarte important să cunosc Cuvântul Lui Dumnezeu. Un sfat (care este și o promisiune a Lui) este : „*... nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea ; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea ?*” (Matei 6 : 25) Cu alte cuvinte : **Din moment ce Dumnezeu ți-a dat viața, va avea El grijă și de ce ai nevoie pentru trăirea de zi cu zi !** (Va continua)

Povestiri cu tâlc !

Cei care sar în sus la mânie, aterizează întotdeauna greșit !

„*Un om iute la mânie stârnește certuri, dar cine este încet la mânie potolește neînțelegerile*”. (Proverbe 15 : 18)

O legendă antică spune că Hercule a fost iritat de un animal cu o înfățișare ciudată care-i stătea amenințător în cale.

În furia lui l-a lovit cu ciomagul. În timp ce mergea mai departe, a întâlnit mereu, mereu aceeași creatură de mai multe ori, și de fiecare dată era tot mai mare și mai fioroasă decât înainte. În sfârșit, un „mesager ceresc” a apărut și l-a avertizat pe Hercule să se oprescă din atacurile sale mânioase, spunând : „*Monstrul este Vrajba și tu o stârnești. Las-o în pace și ea se va reduce și va înceta să te deranjeze*”. (Preluat din : *Pâinea cea de toate zilele*)

Știm poate foarte bine ce efect rău poate avea un cuvânt spus la *supărare*. Problema noastră nu este dată de neștiință, ci de faptul că nu avem puterea de-a sta liniștiți, atunci când ni se *întâmplă* lucruri care ne cresc tensiunea ! Numai Isus a fost imun la astfel de provocări. Pentru a avea rezultate diferite de cele de până acum, trebuie să fac o schimbare ... să-L chem pe Isus în viața mea și în ajutorul meu !

Despre rugăciune (Dr. Christian Hallesby 1879-1961)

Caracterul rugăciunii

Eu cred însă, că în Cer a răsunat un cântec nou de slavă și de bucurie, pentru acel om, care s-a rugat cu adevărat lui Dumnezeu, atunci când în neputința lui n-a mai știut ce să spună. Da, astfel de rugăciuni, impresionează cerul.

Neputința în rugăciune, este exprimată în mai multe feluri. Îndeosebi, ea poate evoca diferite efecte în viața noastră spirituală.

În mod obișnuit, neputința se manifestă mai puternic la începutul vieții noastre de credință.

În vremea aceasta, smerește Domnul duhul, și zdobește inima noastră, (Isaia 57 : 15 „*Căci așa vorbește Cel Preainalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt : „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie ; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite*”), nimicind încrederea și mulțumirea de sine, a noastră.

Nu numai că totul este atât de nou și de neobișnuit, dar este și de neînțeles. Dumnezeu este de așa natură, că nu-L putem înțelege.

El este atât de mare încât nici o făptură – nu-L poate înțelege pe deplin.

Și astfel, nici un om nu-L poate întâlni pe Dumnezeu, fără să se lovească de natura de neînțeles a Lui. (Va urma)

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

237. Pietatea față de părinți

Celebrul scriitor englez Johnson din veacul al 18 – lea, fu chemat odată la o masă ce s-a dat în onoarea lui. Era ziua de 21 Novembre.

Toți invitații sosiseră la masă, dar Johnson întârzia să vină. Trecură mai multe ore de așteptare și invitații se găteau de plecare.

Deodată este anunțată sosirea învățatului Johnson. El venia într-un hal de nedescris, fiindcă în ziua aceea era o ploaie torențială, el avea vestmintele pline de apă. Apa de ploaie se scurgea de pe vestmintele lui și de pe capul lui. Începu a se scuza pentru întârziere și zicea către gazda casei : „*lertați-mă, dar când am primit invitarea, uitasem că era pentru ziua de 21 Novembre*”. Toți invitații priveau mirați. Atunci Johnson continuă :

„*Nu vă mirați că amintesc de 21 Novembre, căci mă leagă de dânsa datorii, pe cari și azi le-am împlinit. Eram elev și tatăl meu într-o zi de 21 Novembre m-a trimis la târgul din Walstall ca să vând cărți în locul lui, căci era bolnav. Eu însă, vanitos până la ingraturdine, din cauza uniformei mele studențești, n-am ascultat de tatăl meu, spre a nu mă vedea lumea că vând. Toate insistențele tatălui meu fură zadarnice. Atunci, sârmanul, se duse el. Și fiindcă era bolnav, iar timpul foarte rece și afară ploua ca și acum, se îmbolnăvi și muri nu peste multă vreme. Sunt patruzeci de ani de atunci. Iar eu ... merg pe jos la Walstall, stau timp de patru ore în târg cu capul descoperit pe locul unde era ghereta de cărți a tatălui meu. Așa am făcut și astăzi ca altădată. Am stat patru ore la locul acela, mi-am reamintit cu deamănuntul tot năcazul ce l-a îndurat până la moarte pentru a mă crește pe mine ...*”

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Conditio sine qua non** (lat.”Condiție fără care nu se poate ...”) și aici se subînțelege: “fără de care nu se poate admite”), sau “nu se poate face” , sau “nu se poate concepe” etc. Tocmai fiindcă această formulă lapidară și foarte expresivă se poate aplica în foarte diverse împrejurări (și într-adevăr, e des întâlnită), ea e întotdeauna întrebuințată în latinește în toate limbile, traducându-se numai cuvântul *conditio*, adică se spune : *condiție sine qua non*.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 5. Boli coronariene și cancer

O schimbare de atitudine s-a produs din cauză că în timpul ultimilor ani știința medicală a descoperit și demonstrat că fumatul este cauza cea mai importantă pentru :

Uciagașul public nr. 1 - boala de inimă ;

Uciagașul public nr. 2 - cancerul.

Cu toții trebuie să fim mulțumiți că știința medicală are ochii deschiși asupra pericolului fumatului.

Cu atât mai mult trebuie să fim mulțumitori Domnului, pentru că El a avertizat poporul Său și a salvat mulțimi fără număr de la o diversitate de boli și decese oribile, cu mult mai înainte ca să se fi făcut studii științifice.

Un cetățean îmi mărturisea că s-a convertit într-un mediu unde nu se predica contra fumatului.

El a declarat că Duhul Domnului i-a spus să se lase de fumat. A găsit foarte curios ca Dumnezeu să-i facă o solicitare atât de neobișnuită, dar el a fost ascultător. Ceva mai târziu a citit pasaje din Biblie care i-au confirmat atitudinea pe care a luat-o.

Cu toate că tutunul nu era folosit atunci când s-a scris Biblia și de aceea nu este menționat expres, influența multor versete a fost suficientă pentru a păzi milioane de creștini de folosirea tutunului sub ori ce formă. Aceste avertismente, corelate cu observațiile celor ce foloseau tutunul, cu expectațiile lor, mirosul, fumul și mai ales bolile lor, au împiedecat pe creștini de a-l tolera...

(Va continua în numărul viitor)

Proverbe armenesti despre datorie

• **Datoria e ca puiul de cămilă : cu cât o ții, cu atât crește, până nu mai încapă pe ușă.** • Datoria e cămașă de foc. • **Cine nu se sperie de datorii nu se sperie de Dumnezeu.** • Mâna chezașului stă tot timpul în buzunar. • Cine ia dobândă culege caimacul. • Pâine caldă – pâine împrumutată. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”